

A group of seven musicians, four men and three women, are posing outdoors. They are standing in front of a light-colored building with a large, ornate white pillar decorated with blue floral patterns. The musicians are dressed in formal attire. From left to right: a man in a dark suit holding a violin high; a woman in a black dress holding a violin; a woman in a black dress holding a violin; a woman in a black dress holding a lute; a woman in a blue dress holding a lute; a woman in a blue dress holding a cello; and a woman in a black dress holding a cello. The background includes a large tree on the right and a building with windows on the left.

Camerata

Delft

Thalia's Lust-hoff

Dirk Schöll
1641-1727

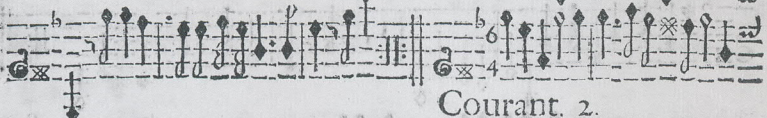
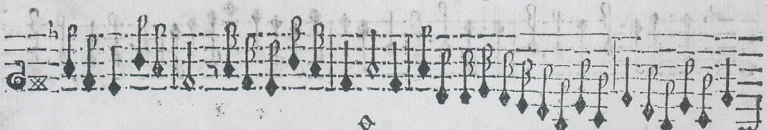
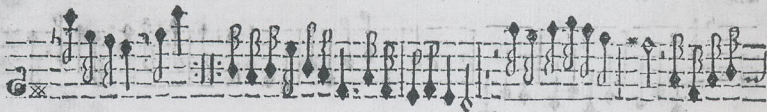
*Thalia's Lust-hoff
a 3 Versteld. Fioolen
met een dubb. de
Basso Continuo.
door D. Scholl.*

Ters. Quart. Quint.

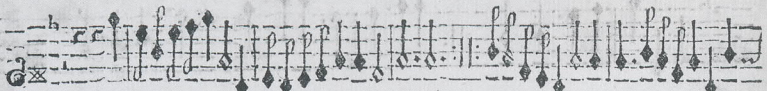
Stelling.

A

Lmande 1.



Courant. 2.



Dirk Scholl (1641-1727)

Thalia's Lust-hoff (1678)**Suite 1**

- | | | |
|---|----------|-------|
| 1 | Almande | 01:58 |
| 2 | Courant | 01:51 |
| 3 | Balet | 01:44 |
| 4 | Sarbande | 01:44 |
| 5 | Giga | 01:06 |

Suite 2

- | | | |
|----|----------|-------|
| 6 | Almande | 02:05 |
| 7 | Courant | 01:07 |
| 8 | Balet | 01:10 |
| 9 | Sarbande | 02:24 |
| 10 | Giga | 01:30 |

Suite 3

- | | | |
|----|----------|-------|
| 11 | Almande | 02:18 |
| 12 | Courant | 01:30 |
| 13 | Balet | 00:47 |
| 14 | Sarbande | 02:13 |
| 15 | Giga | 01:06 |

Suite 4

- | | | |
|----|----------|-------|
| 16 | Almande | 01:52 |
| 17 | Courant | 01:45 |
| 18 | Balet | 01:29 |
| 19 | Sarbande | 01:32 |
| 20 | Giga | 00:50 |

Suite 5

- | | | |
|----|----------|-------|
| 21 | Almande | 03:22 |
| 22 | Courant | 00:53 |
| 23 | Balet | 01:09 |
| 24 | Sarbande | 02:35 |
| 25 | Giga | 01:07 |

Suite 6

- | | | |
|----|---------|----------|
| 26 | Almande | 02:47 |
| 27 | Courant | 00:54 |
| 28 | Balet | 01:18 |
| 29 | Giga | 01:37 |
| | total | 48:01:31 |



Op de voorzijde van links naar rechts

*Cover photo from left to right***Andrew Clark** – spinet**Machteld van Delft** – viool violin**Rosje Reumkens-Dillingh** – viool violin**Elly van Munster** – theorbe, luit theorbo, lute**Quirine van Hoek** – viool violin**Lotte Beukman** – viola da gamba, cello



DIRK SCHOLL.

Organist en klokkenist, voor de en tot Arnhem, en nu zedert den Jare 1665, tot Delft.

Dit beeld dien Phoenix uit, die Cragel, kletten, Inoaren:

Bezeeld met Hemel galen, Syn vrugthare Geest en pluk.

Verbeeld zig zell alom, deeg grecht Miltich te baaren:

Diet sal syn Naam en Leff verdueren' nge en lye.

Anna 1699.

T. rando. Wille. pinot fecit.

Dirck Scholl – een biografische schets

Dirck Scholl*) werd in 1641 in Brielle geboren als oudste van zes kinderen. Twee daarvan zouden jong overlijden. Zijn vader, Jan Scholl, bespeelde in Brielle een primitief klokkenspel en was daar herbergier. Hij heeft samen met de plaatselijke organist zijn zoons Dirck en de negen jaar jongere Cornelis Scholl opgeleid tot musicus. Brielle deed mee in de vaart der volkeren – lees: steden – door in 1660 een nieuw klokkenspel aan te schaffen bij de Amsterdamse klokkengieter François Hemony. Zo heeft de toen 19-jarige Dirck er met zijn neus bovenop gestaan toen Hemony samen met Jan Scholl het klokkenspel installeerde in de Brielse Catharijnetoren.

Een jaar later was Dirck voldoende toegerust om in Arnhem de gecombineerde baan van organist en klokkenist te verwerven, na een vergelijkend examen onder vier kandidaten. Daar hing een al wat ouder klokkenspel van dezelfde gieter Hemony. Scholl kreeg een contract voor zes jaar aangeboden met een boetebeding, dat wil zeggen een afkoopsom bij eerder vertrek.

François Hemony had in 1660 ook klokkenspellen afgeleverd in Delft en Rotterdam, waarbij telkens Jan Scholl als keurmeester betrokken werd. En Jan nam zijn collega/zoon Dirck uit Arnhem bij die gelegenheden mee. Zo moet het contact met Delft zijn ontstaan, waar Dirck eind 1664 zonder enige vorm van selectie werd benaderd om de ziekelijke organist van de Nieuwe Kerk op te volgen. Min of meer toevallig overleed in diezelfde periode Delfts tweede klokkenist, zodat Dirck Scholl in beide functies rolde, al kon hij zich pas per 1 februari 1665 in Delft vestigen, nadat hij zich in Arnhem had uitgekocht.

Het ligt voor de hand dat de Schollen ook in Amsterdam kwamen, waar Hemony zijn gieterij had en de belangrijkste torens van nieuwe carillons had voorzien. Zo moet hij daar zijn aanstaande bruid Johanna van Noordt hebben ontmoet, de 17-jarige dochter van de organist van de Amsterdamse Oude Kerk. Zij trouwden in de zomer van 1665. Helaas kwam het niet van kinderen krijgen, omdat de jonge Johanna in

- 6 1666 aan de pest overleed. Er moest een inventaris worden opgemaakt. Het stel had zich in de schulden gestoken om in Delft een huishouding op te zetten en een carrière te starten. De boedel bevatte enkele kostbare muziekinstrumenten, waaronder een oefenklavier voor klokkenspel, toetsinstrumenten en blaasinstrumenten. De schulden vertegenwoordigden bij elkaar opgeteld een compleet jaarsalaris.

De werkzaamheden in Delft gingen gewoon door voor de jonge weduwnaar: van dag tot dag op de klokken, van week tot week op het orgel en van maand tot maand op het automatisch torenspeelwerk. En naast een lespraktijk aan huis en musiceren in verenigingsverband ging Dirck verder met componeren. Zijn eerste bundel muziekstukken, die in Arnhem al in handschrift gereed gekomen was, liet hij in 1669 in Delft drukken. Men kan spreken van uitgaven in eigen beheer, want Dirck Scholl deed het zetwerk zelf. Ook de verkoop hield hij in eigen hand. Hij adverteerde in de landelijke Oprechte Haerlemse Courant en had in het gehele land een netwerk van verkoopadressen, meest collega-organisten. Zo ontstonden in de periode van 1669 tot in de jaren tachtig tien bundels met kamermuziek.

Dircks broer Cornelis was intussen ook een allround musicus geworden en had een baan als organist in Den Haag. De broers zagen elkaar daar regelmatig en ontmoetten daar twee zusjes van der Heck, met wie ze op dezelfde dag in 1678 in Den Haag trouwden. Nu leek het lot gunstiger gezind: Dirck en Jacoba kregen vier kinderen. Maar elf jaar later overleed Jacoba en waren er nog maar twee kleuters in leven. Alleen de jongste van hen, Hubertus, werd volwassen. Cornelis Scholl kon in 1687 in Delft de post van de organist van de Oude kerk overnemen en werd naast Dirck tweede klokkenist. Ongetwijfeld heeft Dirck in deze benoeming bemiddeld, want er is geen sprake geweest van een procedure of proefspel.

Hubertus Scholl werd door zijn vader Dirck en zijn oom Cornelis opgeleid, zodat hij in 1709 als reserve-organist en klokkenist kon worden benoemd, zonder tractement maar met het recht te zijner tijd zijn vader en oom op te volgen. Dat was een initiatief

van het stadsbestuur. In 1726 leek het erop dat Hubertus zou moeten inspringen. Voor Dirck en Cornelis – 85 respectievelijk 76 jaar oud – werd het bezwaarlijk de toren van de Nieuwe Kerk te beklimmen. Maar Hubertus wilde nog niet instappen, zolang hij dat zonder tractement moest doen. En zolang zijn vader leefde was dat het geval. Daar hadden ze geen van allen rekening mee gehouden. De oude Dirck was wel zo goed om dan toch drie maal in twee weken de klokken te bespelen. Hij overleed een half jaar later, 86 jaar oud. Cornelis deed het wat kalmer aan en overleed in 1733, in de leeftijd van 83 jaar.

Dirck Scholl was wat onstuimig van karakter en niet altijd even diplomatiek. In Arnhem voerde hij de lijfspreuk 'Is liefde dronkenschap, so ben ik selde nuchter'. Over de muzikale prestaties van een collega in Den Haag schreef hij eind jaren tachtig: 'dat lijkt wel klokken moorden'. En over de muziek op het speelwerk in Den Haag liet hij via een advertentie in de Oprechte Haerlemse Courant van 25 oktober 1718 weten dat hij het werk van zijn collega broddelwerk vond.

Maar ook kan worden opgemerkt dat de familie Scholl hechte onderlinge banden had. De Brielse zusjes Scholl hebben ook in Delft gewoond. Als ooms en tantes traden de Schollen in elkaars gezinnen op als doopgetuigen. En uit de keuringen van klokken en orgels waarbij Dirck Scholl betrokken was, kan men afleiden dat hij beschikte over een groot professioneel netwerk.

Laura J. Meilink-Hoedemaker | www.laurameilink.nl

**) Zijn voornaam wordt in diverse documenten afwisselend als Dirk of Dirck gespeld.*

[illegible]

Compareiden voo d d d g Enloy y y Ennea loom
Virek Egel vande Terid orga nys Des
doff on d at gerd goaf mof gay Egel fpy
vader y ~~fozama~~ van ~~noort~~ van d end 17de
goaf mof jacob way noort end vadd woort
v d kland d d burgwal

Verlofkende hare drie Sondagse Gyroepingen, omme naer de felve de voorfe trouwe te folennifereen ende in alles te volltrecken, foo verre daer anders geene wettige verhin-
dinge voor valle. Ende naer dien fy by waerheydt verklaerden dat vrye Perfonen wa-
ren, ende malkanderen in bloede
waer door een Chriftelijc Huwelijc mochte verhindert worden, niet en beftonden, zijn hun
hare geboden verwilliget.

hare geboden verwilliget.

Dirck scholl Johanna Van Noordt

24 Junij 1665

1. ^{Compareerden} ^{voor de} ^{gry &} ^{Enloperij} ^{elcke} ^e
 2. ^{ijewadde} ^g ^{omster van} ^{Landen} ^{van} ^{aynder} ^{medionedom}
 3. ^o ^{Sito} ^{als do} ^{woon} ^{en} ^{fienma} ^{de} ^{lange} ^{woont} ^{ed} ^o ^{med} ^{grea}
 4. ^{wo} ^{fienma} ^{de} ^{voegt} ^{van} ^d ^{ind} ^{as} ^{gaid} ^g ^{daft} ^{mit}
 5. ^{vol} ^{doen} ^{La} ^{der} ^{vader} ^{goris} ^{de} ^{voegt} ^{woont} ^{ut}

Verloekende hare drie Sondaeghe uytroepingen , omme naer de felve de voorzf. trouwe te folennifceeren ende in alles te vollrecken , foo verre daer anders geene wettige verbinde-
 ringe voor en valle. Ende naer dien fy by waerheydt verklaarden datfe vrye Perfoonen wa-
 ren, ende malkanderen in bloede
 waer door een Christelick Huwelijck mochte verhindert worden, niet en beffonden, zijn hun
 hare geboden verwilliget.

Pijper van Leines, Wd. v. d. V. d. V.

lijnd' d' bloef Comand' der ghed' ingelbrac
godt ingelbe Compereerden juy anacare van d' tyd dwonachdus vnde
gode ingelbe gane geest mit sijf moeder
woont ind alrepreery d' derting paffer idr

Dirck Scholl – a biographical sketch

Dirck Scholl*), the eldest of six children, two of which died at an early age, was born in Brielle, the Netherlands, in 1641. His father, Jan Scholl, was an innkeeper and played a primitive carillon.

Jan, together with the local organist, taught music to his sons Dirck and the nine years younger Cornelis. Brielle was growing in prosperity and in 1660 was able to purchase a new carillon from François Hemony's bell foundry in Amsterdam. The 19 year old Dirck could therefore witness all the work from close by when it was installed at the Catherijnetoren at Brielle.

A year later, Dirck was adequately equipped to accept the combined position of organist and carillonneur in Arnhem, after taking an exam in competition with three other candidates. There he found an older carillon by the same maker, Hemony. Scholl was offered a six year contract which included a clause stipulating that a fine would be incurred in the case of premature departure.

In 1660 François Hemony also delivered carillons to Delft and Rotterdam, employing Jan Scholl as his inspector. Jan took his son, Dirck, with him on such occasions. This is most likely how contact with Delft was established where Dirck in 1664, without any form of selection, was approached to replace the ailing organist of the Nieuwe Kerk. It so happened that Delft's second carillonneur died in the same period and Dirck Scholl rolled into taking over both functions even though he could only do so from 1st February 1665, after he had bought himself out of the Arnhem contract.

It was inevitable that the Scholls would also visit Amsterdam, where Hemony's foundry had supplied new bells to the most important towers. And it was there that Dirck met his bride-to-be, Johanna van Noordt, the 17 year old daughter of the Amsterdam Oude Kerk organist. They married in the summer of 1665. There were to be no children, however, as Johanna died of the plague in 1666. An inventory had to be made up. The couple had run up debts in order to start a house in Delft and set out building a career. The list comprised of several valuable musical instruments

16 including a practice keyboard for the carillon and other keyboard and wind instruments. Together, the debts amounted to a whole year's salary.

Work in Delft carried on for the young widower and, next to organ and carillon playing, teaching and making music with others, Dirck found time to compose. His first collection of pieces, which had already existed in manuscript in Arnhem, he had printed in Delft in 1669. One can speak of self-publishing as Dirck Scholl did his own type-setting and managed sales and distribution. He advertised in the national newspaper the 'Oprechte Haerlemse Courant' and had access to a country-wide network of sales outlets, most of which involved fellow organists. In this way he was able to produce ten collections of chamber music compositions in the period between 1669 and the 1680s.

Dirck's brother, Cornelis, had become, in the meantime, an all-round musician and had gained employment as organist in The Hague. The brothers met there regularly and made the acquaintance of two of the van der Heck sisters whom they married on the same day in 1678 in The Hague. Fortune seemed to have turned more in their favour this time: Dirck and Jacoba had four children together. Eleven years later, however, Jacoba passed away and there were only two toddlers alive. Only the youngest of them, Hubertus, managed to reach maturity. In 1687 Cornelis Scholl was able to take over the post of organist at the Oude Kerk in Delft and became second carillonneur to Dirck. There is little doubt that Dirck had a hand in this appointment as there is no evidence of any kind of selection procedure or audition.

In 1709 Hubertus Scholl, who had been taught by Dirck and Cornelis, was made reserve organist and carillonneur at the initiative of the town council. This was an unsalaried post but carried the right to succeed his father and uncle when the time came. In 1726 it looked like that time had come. Climbing the tower of the Nieuwe Kerk had become difficult for both Dirck, who was now 85 years old, and Cornelis, 76 years old. Hubertus, however, had no desire to replace them while holding an unsalaried position, and as long as his father lived that would be the case. This was a

situation none had envisaged. The ageing Dirck persevered playing the carillon three times every two weeks but passed away six months later, 86 years old. Cornelis took things a little calmer and died in 1733. He was 83.

Dirck Scholl had an impetuous disposition and was not always diplomatic. In Arnhem he availed himself of the slogan: *Is liefde dronkenschap, so ben ik selde nuchter*: 'if love is being drunk then I am seldom sober'. The musical abilities of a colleague in The Hague drew this comment from him in the late 1680s: 'this is akin to murdering bells'. And in an advert placed in the *Haerlemse Courant*, 25th October 1718, he let the world know he thought the musical work of his colleague in The Hague was shoddy. On the other hand, one can see that the Scholl family had close ties. The sisters from Brielle also lived in Delft, as uncles and aunties the Scholls acted as baptism witnesses, and it is clear from all the inspections of organs and carillons Dirck Scholl attended that he maintained a large professional network.

Laura J. Meilink-Hoedemaker | www.laurameilink.nl

**) His first name is randomly spelt Dirk or Dirck in various documents.*